

DZIEŃ WSPÓLNOTY MODERATORÓW I ODPOWIEDZIALNYCH

Temat: Charyzmat maryjny w Ruchu Światło-Życie – „Gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny... Jego Miłosierdzie z pokolenia na pokolenie”

PRZEBIEG

Zawiązanie wspólnoty

Liturgia godzin (adekwatna do pory dnia)

Można rozbudować liturgię o tzw. echo słowa, zatrzymując się np. przy pieśniach Zachariasza lub Maryi albo przy psalmodii, i zwrócić uwagę na słowa opisujące miłosierdzie Boże.

Wprowadzenie w temat dnia wspólnoty

Jeśli byłoby to konieczne – można rozbudować wprowadzenie i wygłosić katechezę o Maryi (na podstawie tekstu podstawowego *Tajemnica wielka w Chrystusie i w Kościele. Charyzmat Maryjny Ruchu Światło-Życie* oraz zbioru homilii *Oto Matka twoja* ks. Franciszka Blachnickiego).

Ważne, aby zaakcentować tu aspekt wolności Maryi, która umożliwia pełne oddanie Chrystusowi, zanurzenie się w Bożym Miłosierdziu i Jego pochwałę (Pieśń Maryi).

Spotkania w grupach

- a) Dzielenie się życiem (czym żyliśmy w ostatnim czasie)

- b) Dzielenie się słowem – fragment *Matka miłosierdzia* z encykliki Jana Pawła II *Dives in misericordia*, p. 9 (można wedle uznania wybrać krótszy fragment z tego tekstu)

W tych paschalnych słowach Kościoła rozbrzmiewają pełnią swej profetycznej treści słowa Maryi wypowiedziane przy nawiedzeniu Elżbiety, żony Zachariasza: „miłosierdzie Jego z pokolenia na pokolenie” (por. Łk 1, 50). Słowa te już od chwili wcielenia otwierają nową perspektywę dziejów zbawienia. Po zmartwychwstaniu Chrystusa jest ona nowa historycznie, a równocześnie nowa, bo eschatologiczna. Przechodzą więc od tego czasu nowe pokolenia ludzi w stale rosnących wymiarach olbrzymiej rodziny ludzkości, przechodzą nowe pokolenia Ludu Bożego dotknięte stygmatem krzyża i zmartwychwstania, „opieczątowane” (2 Kor 1, 21 n) znakiem paschalnej tajemnicy Chrystusa, radykalnym objawieniem owego miłosierdzia, które ogłosiła Maryja na progu domu swojej krewnej: „miłosierdzie Jego z pokolenia na pokolenie” (por. Łk 1, 50).

Maryja jest równocześnie Tą, która w sposób szczególny i wyjątkowy – jak nikt inny – doświadczyła miłosierdzia, a równocześnie też w sposób wyjątkowy okupiła swój udział w objawieniu się miłosierdzia Bożego ofiarą serca. Ofiara ta jest ściśle związana z krzyżem Jej Syna, u którego stóp wypadło Jej stanąć na Kalwarii. Ofiara ta stanowi swoisty udział w tym objawieniu się miłosierdzia, czyli bezwzględnej wierności Boga dla swej miłości, dla Przymierza, jakie odwiecznie zamierzył, a w czasie zawarł z człowiekiem, z ludzkością – w tym objawieniu, które ostatecznie dokonało się przez krzyż. *Nikt tak jak Matka Ukrzyżowanego* nie doświadczył tajemnicy krzyża, owego wstrząsającego spotkania transcendentnej Bożej sprawiedliwości z miłością, owego „pocałunku”, jakiego miłosierdzie udzieliło sprawiedliwości (por. Ps 85 [84], 11). Nikt też tak jak Ona – Maryja – nie przyjął sercem owej tajemnicy, Boskiego zaiste wymiaru odkupienia, która dokonała się na Kalwarii poprzez śmierć Jej Syna wraz z ofiarą macierzyńskiego serca, wraz z Jej ostatecznym *fiat*.

Maryja jest więc równocześnie Tą, która *najpełniej zna tajemnicę Bożego miłosierdzia*. Wie, ile ono kosztowało i wie, jak wielkie ono jest.

W tym znaczeniu nazywamy Ją również *Matką miłosierdzia* – Matką Bożą miłosierdzia lub Matką Bożego miłosierdzia, a każdy z tych tytułów posiada swój głęboki sens teologiczny. Mówią one o tym szczególnym przysposobieniu Jej duszy, całej Jej osobowości do tego, aby widzieć poprzez zawile wydarzenia dziejów naprzód Izraela, a z kolei każdego człowieka i całej ludzkości, owo miłosierdzie, które z pokolenia na pokolenie (por. Łk 1, 50) staje się ich udziałem wedle odwiecznego zamierzenia Przenajświętszej Trójcy.

Nade wszystko jednak powyższe tytuły, jakie odnosimy do Bogarodzicy, mówią o Niej jako o Matce Ukrzyżowanego i Zmartwychwstałego. Jako o *Tej, która doświadczywszy miłosierdzia w sposób wyjątkowy, w taki sposób „zasługuje” na to miłosierdzie* przez całe swoje ziemskie życie, a nade wszystko u stóp krzyża swojego Syna. Mówią o Niej wreszcie jako o *Tej, która poprzez swój ukryty, a równocześnie nieporównywalny udział w mesjańskim posłannictwie swojego Syna, w szczególności sposób została powołana do tego, ażeby przybliżyć ludziom ową miłość, jaką On przyszedł im objawić. Miłość, która najkonkretniej potwierdza się w stosunku do tych, co cierpią, w stosunku do ubogich, pozbawionych wolności, do niewidomych, uciśnionych i grzeszników, tak jak o tym wedle słów Izajaszowego prorocstwa powiedział Chrystus naprzód w nazaretańskiej synagodze (por. Łk 4, 18), a z kolei, odpowiadając na pytanie wysłanników Jana Chrzciciela (por. Łk 7, 22).*

Ta właśnie „miłosierna” miłość, która potwierdza się nade wszystko w zetknięciu ze złem moralnym i fizycznym, stała się w sposób szczególny i wyjątkowy udziałem serca Tej, która była Matką Ukrzyżowanego i Zmartwychwstałego – udziałem Maryi. I nie przestaje ona w Niej i przez Nią nadal się objawiać w dziejach Kościoła i całej ludzkości. Jest to objawienie szczególnie owocne, albowiem opiera się w Bogarodzicy na szczególnej podatności macierzyńskiego serca, na szczególnej wrażliwości, na szczególnej zdolności docierania do wszystkich, którzy tę właśnie *miłosierną miłość najłatwiej przyjmują ze strony Matki*. Jest to jedna z wielkich i życiodajnych tajemnic chrześcijaństwa, najściślej związana z tajemnicą wcielenia.

„To zaś macierzyństwo Maryi w ekonomii łaski (jak głosi Sobór Watykański II) trwa nieustannie – poczynając od aktu zgody, którą przy

zwiastowaniu wiernie wyraziła i którą zachowała bez wahania pod krzyżem aż do wiekuistego dopełnienia się zbawienia wszystkich wybranych. Albowiem wzięta do nieba, nie zaprzestała tego zbawczego zadania, lecz poprzez wielorakie swoje wstawiennictwo ustawicznie zjednuje nam dary zbawienia wiecznego. Dzięki swej macierzyńskiej miłości opiekuje się braćmi Syna swego pielgrzymującymi jeszcze i narażonymi na trudy i niebezpieczeństwa, póki nie zostaną doprowadzeni do szczęśliwej ojczyzny”.

Namiot spotkania

Łk 1, 46–56 (Pieśń Maryi)

Eucharystia

Agapa

DZIEŃ WSPÓLNOTY ANIMATORÓW I DIAKONII

Temat: **Wolni i wyzwalający**

PRZEBIEG

Zawiązanie wspólnoty

Modlitwa i przedstawienie się uczestników

Katecheza

W zależności od lokalnych potrzeb (wiedzy, świadomości itp.) można tę część przygotować jako wykład porządkujący podstawowe